

ระยะการเจริญเติบโต	การจัดการ
การเตรียมพันธุ์	<ul style="list-style-type: none"> - ควรใช้ต้นพันธุ์ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ หรือหากหาไม่ได้จริงๆ ควรใช้ต้นพันธุ์ที่ได้จากการชำหรือจากการแยกเหง้า
การเตรียมดิน แบบปลูกลงแปลง (เพื่อตัดดอกจำหน่าย และการขยายพันธุ์)	<ul style="list-style-type: none"> - เตรียมแปลงในโรงเรือนที่พรางแสง 70 – 80 % ยกร่องแปลงสูง 20-30 ซม. หรือกั้นแปลงด้วยอิฐบล็อกสูง 30-40 ซม. (2 ก้อนอิฐ) - ผสมดินร่วน หรือดินร่วนปนดินเหนียวกับปุ๋ยคอก และเศษวัสดุทางการเกษตร เช่น เศษใบไม้ จี๊เถ่า แกลบ ขุยมะพร้าว อัตราส่วนดินต่อวัสดุอินทรีย์ 2:1 - ลงปลูกในระยะ 30×30 ซม.
การเตรียมดิน แบบปลูกลงกระถาง (เพื่อจำหน่ายต้นพร้อมกระถาง)	<ul style="list-style-type: none"> - ผสมดินร่วน หรือดินร่วนปนดินเหนียวกับปุ๋ยคอก และเศษวัสดุทางการเกษตร เช่น เศษใบไม้ จี๊เถ่า แกลบ ขุยมะพร้าว อัตราส่วนดินต่อวัสดุอินทรีย์ 1:1 ลงในกระถาง - ใช้ต้นพันธุ์ 1-2 ต้น/กระถาง และกระถางที่ใช้ควรมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 20-30 ซม. เพื่อให้มีระยะห่างระหว่างต้นในกระถางเพียงพอ
ระยะต้นกล้า (0-4 เดือน)	<ul style="list-style-type: none"> - ฉีดพ่น BIG อัตรา 40 ซีซี ร่วมกับปุ๋ยเกล็ดละลายน้ำสูตร 15-30-15 อัตรา 20 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 15 วัน - ให้ปุ๋ยเคมี สูตร 15-15-15 อัตรา 20 กรัม ต่อต้น โรยรอบชายพุ่ม หรือรอบโคนต้น ทุกๆ 1 เดือน

	- ให้น้ำบริเวณโคนต้นสม่ำเสมอ วันละ 1-2 ครั้ง และการให้ความชื้นในอากาศวันละ 2-3 ครั้ง
ระยะการเจริญเติบโตทางลำต้น (4-8 เดือน)	- ฉีดพ่น BIG อัตรา 40 ซีซี ร่วมกับปุ๋ยเกล็ด ละลายน้ำสูตร 15-30-15 อัตรา 20 กรัม ต่อ น้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 15 วัน โดยฉีดพ่นทางใบ
ระยะออกดอกและเก็บเกี่ยว (8-12 เดือน)	- ฉีดพ่น BIG อัตรา 40 ซีซี ร่วมกับปุ๋ยเกล็ด ละลายน้ำสูตร 15-30-15 อัตรา 20 กรัม ต่อ น้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 15 วัน โดยฉีดพ่นทางใบ

โรคที่สำคัญ

1. โรคแอนแทรคโนส

ลักษณะอาการ ดอกมีจุดสีน้ำตาลเล็กๆ บนปลีดอกภายใต้ความชื้นสูง จุดจะขยายใหญ่ขึ้นตามรูปทรงเหลี่ยมของดอกย่อยและลูกกลมทำให้ปลีดอกเน่า ใบมีขอบแผลค่อนข้างกลมรูปร่างแน่นอน ขอบแผลสีน้ำตาลและรอบแผลเห็นเป็นสีเหลืองชัดเจน เนื้อเยื่อตรงกลางแผลแห้งเป็นสีน้ำตาล มีเชื้อราเป็นจุดดำเล็กๆ ฟังเรียงเป็นวงซ้อนกัน ถ้าอากาศชื้นจะพบกลุ่มเส้นใยและสปอร์ของเชื้อราเป็นหยดสีส้มอ่อนๆ บนจุดดำเหล่านั้น

การป้องกันและกำจัด แยกต้นที่เป็นโรคออกไปจากโรงเรือน เพื่อรักษาหรือทำลาย ในช่วงฤดูฝนฉีดพ่นด้วยสารป้องกันและกำจัดเชื้อราเป็นระยะๆ เช่น ไซโปรโคนาโซล คาร์เบนดาซิม เป็นต้น

2. โรครากเน่า

ลักษณะอาการ เชื้อสาเหตุจากเชื้อรา เกิดอาการขอบใบเหลืองและหลุ่ร่วง รากเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล และรากที่อยู่ในวัสดุปลูกจะเน่าและสั่นคลอนเหม็น ซึ่งเกิดจากการเข้าทำลายระยะที่สองของเชื้อแบคทีเรีย

การป้องกันกำจัด ใช้วัสดุปลูกที่มีการระบายน้ำที่ดี ปรับระดับพีเอช(pH) ของวัสดุปลูกให้เหมาะสม ใช้สารป้องกันและกำจัดโรครากเน่า เช่น เบนโนบิล ฟอสเอ็ททิล อลูมิเนียม เอ็ททริไดอะโซล เป็นต้น

3. โรคนิวโม

ลักษณะอาการ เชื้อสาเหตุจากแบคทีเรีย พบจุดจ้ำน้ำเล็กๆ สีน้ำตาลและสีเหลืองที่ขอบล้อมรอบแผล ไม่มีรูปร่างที่แน่นอน อาการจะเด่นชัดด้านหลังใบ แผลลักษณะคล้ายรูปสามเหลี่ยม การป้องกันและกำจัด เป็นโรคที่กำจัดได้ยาก ป้องกันโดยฆ่าเชื้อบนใบมีดที่ใช้ตัดดอกและใบ โดยจุ่มในยาฆ่าเชื้อ เช่น น้ำยาคลอโรกซ์หรือไฮเตอร์ ความเข้มข้น 50% ประมาณ 5 วินาที ใช้มีดตัดดอกและใบแยกแต่ละแปลง เพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อแพร่กระจายข้ามแปลง และตัดแต่งใบเป็นประจำเพื่อให้ต้นโปร่ง

แมลงที่สำคัญ

1. เพลี้ยไฟ

ลักษณะอาการ ทำลายใบและดอก ทำให้เห็นรอยแผลเป็นทางสีน้ำตาล และยังมีเจาะดูดน้ำเลี้ยงดอกที่ยังไม่คลี่ ทำให้ดอกเมื่อบานจะบิดงอผิดส่วน

การป้องกันและกำจัด ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัด เช่น อะมาแม็คติน อิมิดาโคลพริด ฟิโปรนิล เป็นต้น

2. แมลงกลุ่มผีเสื้อ

ได้แก่ หนอนกระทู้ หนอนเจาะสมอฝ้าย หนอนเจาะกระทู้ผัก และหนอนกินใบอื่นๆ

การป้องกันและกำจัด เช่น ใช้เชื้อจุลินทรีย์ป้องกันและกำจัด ได้แก่ ไวรัสเอ็นพีวี(NPV) ของหนอนชนิดต่างๆ เชื้อแบคทีเรีย เช่น เดลฟิน และเซนทารี เป็นต้น

3. ทากและหอยทาก

ลักษณะอาการ กัดปลายราก และกัดกินดอกและใบหน้าวัว

การป้องกันและกำจัด ใช้สารกำจัดหอย เช่น แองโกลสลัก